

PHƯƠNG PHÁP QUAN TRỌNG

NÀY PHẢI BIẾT GIỮ CHẶT,

KHÔNG BỎ, THẬT LÀM

Giảng giải: Pháp Sư Tịnh Không

Vậy đọc Kinh phải như thế nào?

Khi đọc thì quy củ ngay ngắn, thật thà trung thực, cung cung kính kính mà đọc. Không dính vào tướng văn tự, văn tự chỉ cần đọc không sai, không có đọc lộn xộn, không có đọc sót mất, thì được rồi.

Cũng không nên dính vào tướng danh từ thuật ngữ. Cũng không dính vào tướng tâm duyên. Đây chính là bảo bạn cứ một mực mà đọc thì bạn sẽ được định, cái định này là niệm Phật Tam Muội.

Sau khi được định vẫn cứ như vậy mà đọc, không nên đổi phương pháp, để cho định của bạn càng sâu hơn, sâu đến trình độ nhất định thì bạn bỗng nhiên đại ngộ, liền khai ngộ. Sau khi khai ngộ ý nghĩa trong Kinh này thấy đều biết được, hoàn toàn thông đạt tường tận. Đây chính là phương pháp giáo học của Phật Giáo, bí quyết giáo học.

Cho nên có câu sách đọc ngàn biến nghĩa kia tự thấy, phải đọc ra được tự thấy. Tự thấy chính là chính mình không có thầy dạy, không cần phải có người khác giảng giải mà đều thông hiểu.

Vậy có cần Thầy Giáo nữa hay không?

Không cần! Chân thật là có loại duyên phận này. Bạn chính mình tìm một nơi hoàn cảnh thanh tịnh, chọn lấy một quyển Kinh Sách, rồi dùng

loại phương pháp này, gạt bỏ hết ngoại duyên, chân thành cung kính, bạn đọc nó mười năm, khẳng định khai ngộ.

Người xưa có thể khai ngộ, người hiện tại cũng có thể khai ngộ như vậy, có khi còn có thể nhanh hơn người xưa một chút.

Vì sao vậy?

Người xưa chướng duyên ít, còn hiện tại chướng duyên nhiều mà bạn có thể vẫn định lại được thì bạn mạnh hơn người xưa rồi. Người xưa bao nhiêu người sanh vào cái thời đại hiện tiền này sẽ không thể thành tựu.

Vì sao vậy?

Vì hoàn cảnh quấy nhiễu họ. Còn chúng ta ở hoàn cảnh hiện tại này mà có thể thành tựu thì công lực của chúng ta cao hơn người xưa rồi. Phương Pháp quan trọng này, nhất định phải biết được giữ chặt không bỏ, thật làm.

***